Φιλοστοργία

Εμείς οι γονείς

ΤΕΥΧΟΣ ΙΙ • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ «ΘΗΣΕΑΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ»
ΚΑΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ - ΟΚΑΝΑ

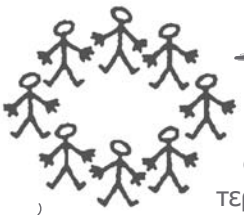

Ξανά μαζί...

Μη σας παραπλανά το εξώφυλλο, αν και συχνά οι περισσότεροι από εμάς νοιώθουμε πιόνια σε παρτίδα επιτραπέζιου παιχνιδιού που οι κανόνες του αλλάζουν συνεχώς , τελικά δεν χάνουμε την ουσία μας, την αξία μας και την ταυτότητά μας. Το φόντο μοιάζει ασπρόμαυρο αλλά εμείς επιλέγουμε να αντισταθούμε με χρώμα, αισιοδοξία και αγάπη στη ζωή και τους ανθρώπους. Γι' αυτό και βρισκόμαστε πάλι στις σελίδες αυτού του περιοδικού θεωρώντας ότι παρά τις δυσκολίες που έχουμε πρέπει να κρατηθούμε και να επαναπροσδιορίσουμε την πορεία μας. Είμαστε πάλι μαζί, αντλώντας δύναμη από τις ομάδες μας και με τη βεβαιότητα ότι όλοι μπορούμε να προσφέρουμε στην κοινωνική αλληλεγγύη με πολλούς τρόπους. Φυσικά καλωσορίζουμε τις δύο νέες ομάδες από τη Σαντορίνη και χαιρόμαστε που θα συνεχίσουμε μαζί αυτή τη διαδρομή.

«ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ»

Το τολμήσαμε και το καταφέραμε!

Πέρασε ένας ολόκληρος χειμώνας χωρίς να το καταλάβω.Ένας υπέροχος χειμώνας στη Νεανική Στέγη,μαζί με την ομάδα μου και τα παιδιά του Δημοτικού, κάθε Παρασκευή και Σάββατο. Φέτος ανοίξαμε και πάλι αυτόν τον όμορφο χώρο,όπου μας φιλοξενεί η Ενορία Αντιπάρου και την ευχαριστούμε πολύ γι' αυτό.

Τα παιδιά γεμάτα χαρά ήρθαν. Τα αισιόδοξα προσωπάκια τους γέμισαν την ψυχή μου. Κοντά στα παιδιά αλλάζει η διάθεσή μου,ξεχνώ τα προβλήματά μου.

Φέτος λειτουργούμε την Νεανική Στέγη και την Κυριακή. Μια μέρα ακόμα αφιερωμένη για τα παιδιά του Γυμνασίου.Θα παίξουν πινγκ πονγκ και ποδοσφαιράκι Τα τραπέζια θα γεμίσουν με άσπρα χαρτιά και μαρκαδόρους,που στα χέρια των παιδιών θα γίνουν πολύχρωμες ζωγραφιές. Θα πλάσουμε και θα ψήσουμε κουλουράκια,θα κάνουμε κατασκευές ανάλογα με τις εποχές.

Τα Χριστούγεννα,κάρτες με έλατα και χιονάνθρωπους πλημμυρισμένες με αγνές ευχές των παιδιών. Τις Απόκριες μάσκες και αστείες φιγούρες,το Πάσχα βάφουμε κόκκινα αυγά και στολίζουμε λαμπάδες. Κάθε εποχή και κάτι όμορφο. Είναι μια απασχόληση που δίνει και σ' εμάς,την ομάδα της Φιλοστοργίας, ενέργεια και ζωντάνια.

Η Νεανική Στέγη έγινε πια κομμάτι της ζωής μας.Ένα μεγάλο κομμάτι αγάπης,δύναμης και φαντασίας.

Το τολμήσαμε και το καταφέραμε!

«ΟΜΑΔΑ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΣ ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ»

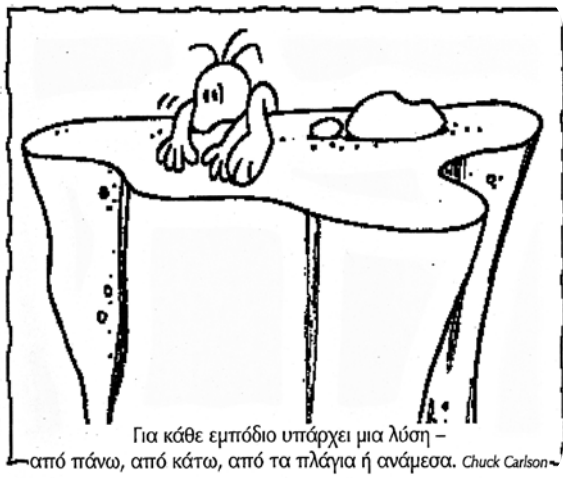

Είμαστε μια καινούργια ομάδα από τη Σαντορίνη με πολύ όρεξη κι ενδιαφέρον και θέλουμε να μοιραστούμε με τις άλλες ομάδες του περιοδικού, προβληματισμούς και απόψεις για τα παιδιά μας και την κοινωνία μας. Έπειτα από αρκετές συναντήσεις και συζητήσεις πάντα καταλήγαμε στο ίδιο συμπέρασμα: Στη σημερινή εποχή που όλα τα μέσα επικοινωνίας είναι διαθέσιμα, πόσο πραγματικά επικοινωνούμε μεταξύ μας και πολύ περισσότερο με τα παιδιά μας; Μήπως τελικά η επικοινωνία είναι πιο απλή υπόθεση;

ΚΑΛΛΙΣΤΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011...

Η ολομέλεια του περιοδικού στην Ίο...

μια δυνατότητα για κοντινότητα με την ομάδα της Ίου, που λείπει όλα αυτά τα χρόνια της κοινής μας πορείας με τη «Φιλοστοργία». Έτσι, ενώ από τη μια πλευρά πάντα αισθανόμασταν κοντά τους μέσα από τα κείμενα και την παρουσία τους στο περιοδικό, από την άλλη δεν έχουμε γνωριστεί μέχρι τώρα ως άνθρωποι.

Φαίνεται όμως, πως στη δύσκολη πραγματικότητα που ζούμε σήμερα, χρειάζεται να επιστρατεύσουμε ακόμη περισσότερη ευελιξία από ότι μέχρι τώρα απαιτούσε η ζωή στα νησιά μας και να βρούμε άλλους τρόπους "συνδέεσθαι", όταν αυτό δεν μπορεί να γίνει μεσα από τη φυσική μας παρουσία.

Η προοπτική της συνάντησης στην Ίο με πήγε 10 χρόνια πίσω, στην πρώτη εκείνη συνάντηση με τις ομάδες της Τήνου που με πολύ αγωνία και φόβο αλλά και έντονη την ανάγκη για σχέση που θα διαρκεί, για δουλειά που θα συνεχιστεί ξεκινήσαμε το εγχείρημα του περιοδικού. Προχωρήσαμε με την αγωνία μας αλλά και με τον ενθουσιασμό και τη χαρά γι αυτό που κάναμε, σε μια πορεία "πρωτόγνωρη" και δημιουργική, βήμα βήμα, συνοδοιπόροι σ' αυτή την προσπάθεια που έχτισε ένα σημαντικό ανθρώπινο δίκτυο σε τέσσερα νησιά. Κι όχι μόνο φτιάξαμε αυτό το ανθρώπινο δίκτυο, αλλά καταφέρνουμε να το κρατάμε ζωντανό και εξελισσόμενο, ως άτομα και ως ομάδες, και να νιώθουμε σήμερα όλοι μαζί συνεργάτες, συνοδοιπόροι, σύντροφοι σε κάτι δημιουργικό που μας μεγάλωσε και μας έθρεψε και που το μεγαλώσαμε και το θρέψαμε.

Η συνάντηση της Ίου θα είχε για μένα κομβική σημασία. Θα ήταν η πρώτη φορά που βρισκόμαστε όλοι μαζί και θα καλοσωρίζαμε την ομάδα της Σαντορίνης... καινούρια ομάδα, καινούριο νησί... φρέσκος αέρας στο δίκτυο. Από την άλλη αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι αυτό συμβαίνει και μόνο που το σκεφτήκαμε και μόνο που το οργανώσαμε.. το τελετουργικό λείπει.. κι αυτό είναι το σημαντικό.

Ασφαλώς η «Φιλοστοργία» μπαίνει σε καινούρια φάση και σταματώντας σ' αυτό το σημείο βλέπω δύο πράγματα. Το ένα έχει να κάνει με τα έως τώρα επιτεύγματά της: κατάφερε να φτιάξει μια μοναδική ανθρώπινη σύνδεση, σε ένα πλαίσιο συνεργατικό που επέτρεψε να αναδυθεί όλη η δημιουργικότητά μας, αλλά και να νιώθουμε ο ένας τον άλλον δικό μας άνθρωπο. Επίσης, κατάφερε να φύγει ως διεργασία από τα χέρια των ανθρώπων που την ξεκίνησαν, να γίνει υπόθεση όλων και να γεννά καινούριες διεργασίες με περισσότερο προσωπικό νόημα για τα μέλη τους αλλά και για τις κοινότητες που "θρέφουν" με το έργο τους.

Το άλλο έχει να κάνει με το πώς προχωράμε από δώ και πέρα, κι εγώ αισθάνομαι ότι μέσα στην μεγάλη αντιξοότητα, απογοήτευση, δυσκολία που βιώνουμε αυτό το δίκτυο χρειάζεται να το φροντίσουμε γιατί είναι ένα σημαντικό στήριγμα. Καθώς όμως ο καθένας μας θα χρειάζεται όλο και περισσότερη ενέργεια για να διαχειριστεί τα δικά του θέματα έτσι όπως διαρκώς και καταιγιστικά αλλάζουν, φαντάζομαι ότι αυτό θα είναι πιο δύσκολο στη δεδομένη στιγμή. Αυτό θεωρώ ότι είναι και το μεγάλο μας στοίχημα: πως θα κρατήσουμε ζωντανούς τους εαυτούς μας κι αυτό το δίκτυο που χρόνια θρέφουμε και μας θρέφει και που είναι βέβαιο πως θα μας θρέψει και σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία.

Καλή δύναμη εύχομαι!!!
Για ακόμη περισσότερη "σχέση"
και δημιουργικότητα...

Αναστασία Προκοπίου
Επιστημονικά Υπεύθυνη
του Κέντρου Πρόληψης «ΘΗΣΕΑΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ»

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΑΣ ΒΗΜΑΤΑ

Ξεκινάμε με δειλά βήματα χωρίς να έχουμε γνωριστεί προσωπικά με τις άλλες ομάδες που γράφουν ήδη στο περιοδικό «Φιλοστοργία». Έτσι λοιπόν αποφασίσαμε κι εμείς να βάλουμε ένα μικρό «λιθαράκι», στέλνοντας τις δικές μας σκέψεις και ιδέες. Δεν καταφέραμε να έρθουμε σε επαφή στην προγραμματισμένη συνάντηση όλων των ομάδων στην Ίο, μιας και τελικά αναβλήθηκε, αλλά ευελπιστούμε να συναντηθούμε και να γνωριστούμε σύντομα.

ΦΩΝΗ ΓΟΝΕΩΝ

ο γονιός σήμερα...

ΖΗΣΕ Μ'ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ...

Συζητώντας με φίλες για τις σχέσεις των παιδιών μας είπε η μια:

"Όποιον και να παντρευτούν τα παιδιά σου εσύ θα νομίζεις ότι δεν τους αξίζει"

Αυτά με έβαλαν σε σκέψεις και προβληματίστηκα για τις απόψεις μου σχετικά με τις σχέσεις των παιδιών μου.

- Αλήθεια τι θέλω εγώ από τη ζωή των παιδιών μου;

-Μήπως δε θέλω να είναι χαρούμενα, ευχαριστημένα και ευτυχισμένα;

- Ποια είμαι εγώ που νομίζω ότι όλα θα είναι άψογα, τέλεια και όπως εγώ τα θέλω;

- Άλλωστε εγώ δεν έκανα τη δική μου επιλογή; Οι δικοί μου γονείς συμφωνούσαν με αυτή;

Λες και η ζωή δεν είναι δική τους, δεν τους ανήκει, δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν τις επιλογές, τα λάθη τους και να μάθουν απ΄ αυτά !

Απλώς εμείς οι γονείς θέλουμε να ελέγχουμε τις ζωές τους γιατί φοβόμαστε, είμαστε υπερπροστατευτικοί και δεν εμπιστευόμαστε τα παιδιά μας.

Μετά απ΄ όλα αυτά αποφάσισα ν' αλλάξω στάση. Θα λέω τη γνώμη μου αλλά ως εκεί! Η ΖΩΗ ΕΊΝΑΙ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ!

Τα παιδιά μου δεν μου ανήκουν! Έχουν δικαίωμα να κάνουν τις δικές τους επιλογές κι εγώ προσεύχομαι να είναι καλές για να είναι χαρούμενα κι ευτυχισμένα και μαζί τους κι εγώ. ΓΙΑΤΙ Η ΖΩΗ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ! ΔΕΝ ΓΥΡΙΖΕΙ ΠΙΣΩ ΚΙ ΕΓΩ ΘΈΛΩ ΝΑ ΒΑΔΙΖΩ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ!

ΠΑ-ΤΗΝΙΑ

ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ

Σκέφτομαι, για να μεγαλώσει κανείς ένα παιδί χρειάζονται δυο πράγματα. Καθημερινή προσπάθεια και αγάπη. Αυτά τα δύο δείχνουν μια χαρά το δρόμο, τον δύσκολο και δύσβατο δρόμο. Όχι η ειρωνεία, η κριτική, η αποθάρρυνση. Ο καλός τρόπος πάντα κερδίζει την καρδιά μας, τη συγκινεί και τότε όλα αλλάζουν, όλα φαίνονται αλλιώς, όλα πάνε αλλιώς. Η καρδούλα μας ζητάει φως και το μυαλό μας κάποιον να του δείξει το δρόμο. Ας έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΤΑ ΖΥΜΑΡΑΚΙΑ ΜΑΣ

Τελείωσε άλλη μια συνάντηση στο «Θησέα», αλλά είμαι ακόμη γεμάτη ερωτηματικά, άλλα μαύρα, άλλα ασπρόμαυρα και πολλά χρωματιστά. Εγώ δε βλέπω ακόμα τόσο καθαρά πολλά από αυτά που με απασχολούν.

Για παράδειγμα αν πάρω πάλι τη νέα «ζύμη» μου, θα την «πλάσω» με τον ίδιο τρόπο; Διαφορές θα υπάρξουν αλλά θα είναι επιφανειακές. Η «ζύμη» μέσα της θα έχει τα ίδια υλικά. Άρα η συνταγή μου δεν άλλαξε. Ίσως θα μπορούσα να προσθέσω ή να αφαιρέσω κάποια υλικά και να γίνει καλύτερη.

Όμως όσοι «δοκιμάζουν» τη «ζύμη» μου δεν έχουν να πουν αρνητικά σχόλια. Οπότε μάλλον εγώ σαν «μαγείρισσα» - μάνα έχω όπως και κάθε μάνα, νοικοκυρά, σύζυγος, γυναίκα, τις επιφυλάξεις μου. Διότι τα θέλουμε όλα, όχι απλώς ωραία, αλλά τέλεια.

ΚΑΛΛΙΣΤΗ

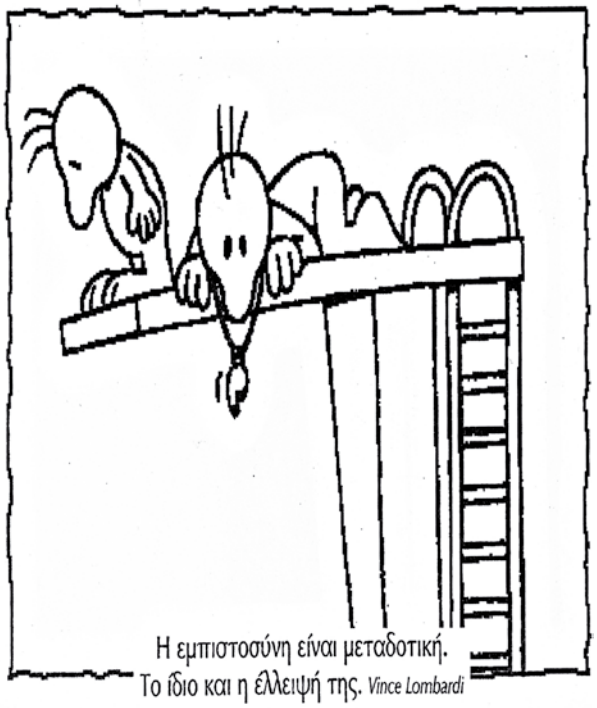

Η εμπιστοσύνη είναι μεταδοτική.
Το ίδιο και η έλλειψή της. *Vince Lombardi*

Πολλές Πληροφορίες- Καθόλου Γνώση

Συχνά εκπλήσσομαι με διάφορα ερωτήματα ή απόψεις που έχει το παιδί μου, σκεπτόμενη «που το έμαθε αυτό», «ποιος του είπε κάτι τέτοιο»; Κύρια πηγή πληροφόρησης βέβαια ξέρω ότι είναι το Internet, άμεσα ή έμμεσα. Απίστευτος όγκος πληροφοριών, εικόνων και παντός είδους μηνυμάτων, φτάνει στα παιδιά μας, που όμως δεν είναι πάντα χρήσιμος ή αξιοποιήσιμος. Κι αυτό το λέω γιατί η κάθε πληροφορία από μόνη της δεν είναι κάτι σημαντικό, αν δεν προϋπάρχει ή δεν καλλιεργηθεί ένα ευρύτερο πεδίο γνώσης, κρίσης και εμπειρίας, για να αξιολογηθεί και να αξιοποιηθεί ή απορριφθεί. Τα παιδιά μας μαθαίνουν πράγματα χωρίς να γνωρίζουν πραγματικά έννοιες και στοιχεία για να αποκωδικοποιήσουν νοήματα και πιθανά κρυμμένα μηνύματα, σε όσα βλέπουν ή διαβάζουν.

Η γνώση με την -συνήθη ερμηνεία και πρακτική- στο σχολικό περιβάλλον έχει μικρή επίδραση και δυστυχώς αποτελεί πια αγγαρεία για τα παιδιά. Το σχολικό περιβάλλον και το εκπαιδευτικό σύστημα έχει αποτύχει να τους εμπνεύσει ενδιαφέρον για μάθηση και γνώση. Δεν έχει καταφέρει – τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια – να κάνει την εκπαιδευτική διαδικασία ένα ξεκίνημα για έρευνα, μελέτη σε τομείς που σχετίζονται με την ιστορία μας, τη γλώσσα μας, τον κόσμο που ζούμε και τελικά τον εαυτό μας. Αντίθετα η πρόσβαση σχεδόν όλων των παιδιών στις νέες τεχνολογίες έχει αμεσότητα, ευκολία, είναι θελκτική και παρέχει άνεση, για να βρεις συνήθως αποσπασματική και συχνά μη διασταυρωμένη πληροφορία. Δεν απορρίπτω το διαδίκτυο και τις δυνατότητές του, αντίθετα υπερασπίζομαι ένα συνδυασμό μεθόδων που θα είναι και εντός εποχής και θα δίνει την κατάλληλη κατεύθυνση για απόκτηση γνώσης, ύστερα από σκέψη και κριτική πολλών πηγών και ερεθισμάτων. Ζούμε την εποχή της παγκοσμιοποίησης και της τάσης να ισοπεδωθούν πολιτισμοί και ταυτότητες. Είναι εξαιρετικά δύσκολο να μη μας επηρεάσει όλο αυτό, άλλωστε είναι τόσο καλά «οργανωμένο» και πολύπλευρο. Νομίζω ότι η αναζήτηση της γνώσης και η επιδίωξη της μόρφωσης μπορεί να βοηθήσει τους νέους ανθρώπους, τους ανθρώπους του αύριο να μη χάσουν εντελώς το δρόμο τους και τον εαυτό τους.

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΓΟΝΙΟΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ

Έχοντας συζητήσει με το παιδί μου πολλές φορές πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα και έχοντας συμφωνήσει, περίμενα τα ανάλογα αποτελέσματα. Όμως ένα βράδυ κυριευμένη από άγχος ξέσπασα στο παιδί γιατί δεν τηρήθηκε η συμφωνία αυτή.

Άρχισε μια λογομαχία που με έκανε έξαλλη. Εκείνος άρχισε να κλαίει, κάτι που είχε να κάνει καιρό. Δεν είναι κλαψιάρης άλλωστε. Όπως ήμουν απομακρυσμένη και τον άκουγα, πώς άλλαξαν με μιας τα συναισθήματά μου! Πώς έφυγε ο θυμός! Ποιος γονέας θέλει να βλέπει το παιδί του να πονά; Αμέσως σκέφτηκα αν ο λόγος του καυγά ήταν τόσο σοβαρός για να φράσει ως εκεί. Όντως, δεν ήταν! Μετανιωμένη τον πλησίασα σα να μη συνέβει τίποτα και του μίλησα με ήρεμη φωνή για τη δραστηριότητα που προετοιμαζόταν να κάνει, χωρίς να δώσω συνέχεια στο προηγούμενο συμβάν. Μεμιάς άλλαξε κι εκείνος και έτσι συνεχίσαμε «αγαπημένα». Τι διδάχτηκα; Από τις δικές μας αντιδράσεις εξαρτάται πώς θα αντιδράσουν κι εκείνα. Για τα παιδιά μας είμαστε ο κόσμος όλος. Είμαστε το παράδειγμά τους για τη ζωή. Άρα, καλό θα ήταν να γνωρίζουμε τι θέλουμε να τα διδάξουμε και να κρατάμε γερά το τιμόνι για να μην παρεκτρεπόμαστε εύκολα.

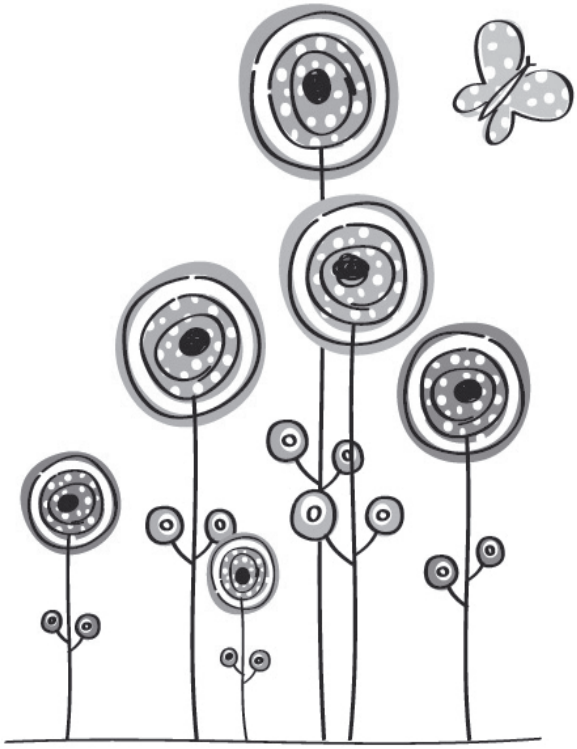

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΘΑΡΡΩ ΠΩΣ...

Θαρρώ πως είναι τώρα δα,
Που ακούω τους παλμούς σου
Και σπρώχνεις βίαια να βγεις
Ω! Θεέ μου η κραυγή σου
Εδώ είμαστε μωράκι μου
Εγώ και ο μπαμπάς σου
Και θα 'μαστε πάντα δίπλα σου
Στα πρώτα βήματά σου
Έφτασες ήδη δεκαοκτώ
Θα φύγεις μακριά μας
Μα να 'σαι πάντα σίγουρο
Εδώ είναι η αγκαλιά μας.

ΚΑΛΛΙΣΤΗ

Η ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ Η ΑΓΑΠΗ

Η φιλία και η αγάπη είναι απ' τους πιο δυνατούς δεσμούς. Είναι κι άλλα χαρίσματα, ψυχικά και νοητικά, πολύτιμα, όπως το θάρρος, η αυτοθυσία, η ειλικρίνεια, η υπομονή, η επιμονή, η ψυχραιμία, η πίστη, το φως στην ψυχή μας, το ανοιχτό μυαλό, η κατανόηση, η σεμνότητα, η ταπεινοφροσύνη. Μα όμως η φιλία και αγάπη, είναι κινητήριες δυνάμεις της ψυχής. Νιώθεις ότι στέκεσαι στα πόδια σου, ότι αναπνέει η ψυχή σου.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΩΣ ΣΤΟ ΤΟΥΝΕΛ...

Βρισκόμαστε στο δωδέκατο χρόνο του εικοστού πρώτου αιώνα.

Πόσα πράγματα έχουν αλλάξει. Ποιός θα το φανταζόταν ότι θα είμαστε σ' αυτή την κατάσταση;

Παντού βλέπεις και ακούς την άσχημη πλευρά της κρίσης.

Σήμερα αποφάσισα να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις μου για το τι καλό μπορούμε να αποκομίσουμε μέσα από όλη αυτή τη "μαυρίλα".

Αυτό που βλέπω είναι ότι οι άνθρωποι έχουν έρθει πιο κοντά, υπάρχουν ομάδες συνανθρώπων μας που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα ενωμένοι και ο καθένας δίνει αυτό που μπορεί με το δικό του τρόπο.

Νιώθω ότι υπάρχει μεγαλύτερη συντροφικότητα, αγάπη και αλληλεγγύη, ιδιαίτερα στις μικρές κοινωνίες, κάτι που πριν λίγα χρόνια είχε σχεδόν εξαφανισθεί, μέσα στο τρέξιμο και το άγχος του κέρδους και του καταναλωτισμού.

Οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται περισσότερο από ποτέ τις αξίες στη ζωή τους.

Βλέπω τα παιδιά παρ' όλη την οικονομική δυσκολία να έχουν εν μέρει αντικαταστήσει τα ακριβά παιχνίδια με την ανθρώπινη παρέα και να γεμίζουν κάποιοι δρόμοι και αυλές με τις φωνούλες και τα γέλια τους.

Είμαστε ένας λαός που πραγματικά μας ζηλεύουν για τον ήλιο μας, τις θάλασσες μας και τις ακρογιαλιές μας, ας μη το ξεχνάμε αυτό.

Και πάνω απ' όλα για το πνεύμα μας, γιατί παρ' όλες τις αντιξοότητες όταν είμαστε ενωμένοι μπορούμε να κάνουμε θαύματα και αυτό το ξέρουμε από το παρελθόν και σήμερα είναι η στιγμή μέσα από την αλληλεγγύη να προχωρήσουμε γιατί μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Υπάρχει φως στο τούνελ ας το δούμε...

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΓΟΝΙΟΣ

ΜΟΙΡΑΣΟΥ ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΣΕ

Μοιράσου και μοίρασε, όπου αξίζει. Όταν η φιλία σου δοθεί, σου δίνεται ένα δώρο ανεκτίμητο. Η καλή παρέα, η συντροφιά και το φως μοιράζεται με τα μάτια, τα μάτια της κατανόησης, τα μάτια που δεν κοιτάνε, τα μάτια που «ακούνε». Θαρρείς τα μάτια μας πως ακούνε. Όταν τα βρεις μην τ' αφήσεις να φύγουν. Η αληθινή ματιά «σε νοιώθει», μπορεί να σε καταλάβει...Δεν είναι ξένη, είναι δική σου, γιατί είναι αληθινή, γιατί δε σε κοιτά για να σε κρίνει, αλλά για να σε πιστέψει, να σ' ευχαριστήσει, γιατί η χαρά είναι για δύο, είναι για να μοιράζεται. Έτσι νιώθεις όμορφα.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΔΕΝ ΣΟΥ ΖΗΤΑΩ ΠΟΛΛΑ

Δεν σου ζητάω πολλά. Μόνο μια καλημέρα. Έχει γίνει κι αυτή δυσεύρετη. Αν δεν μπορείς να χαμογελάσεις στη ζωή, ούτε κι εκείνη θα σου χαμογελάσει. Αν δεν μπορείς να αρκεστείς στις χαρές της, δεν θα σου φέρει κι άλλες. Αν δεν μπορείς να συλλέξεις τα δάκρυα στη στάμνα την πλατιά του δρόμου σου, δεν θα μπορέσεις να χαράξεις τη δική σου πορεία. Εκεί που όλα σβήνουν μένει η πινελιά της αλήθειας σου, της δικής σου ανάσας.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

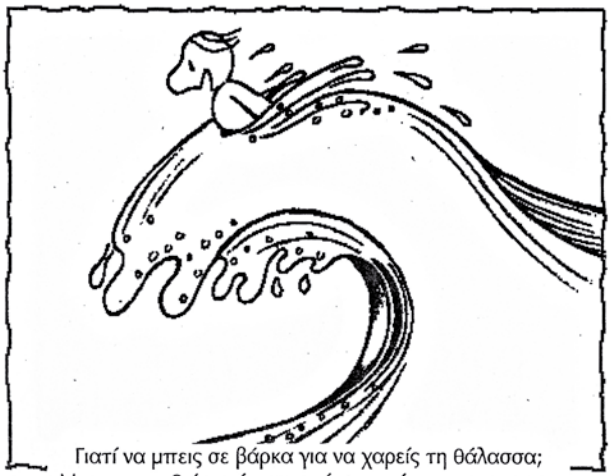

Γιατί να μπεις σε βάρκα για να χαρείς τη θάλασσα;
Μπες κατευθείαν μέσα και σήκωσε κύματα. *Michael Nolan*

ΦΟΒΟΙ ΚΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ.

Φοβάμαι ότι τα οικονομικά μου δεν θα μου επιτρέψουν να σπουδάσει το παιδί μου.

Υπάρχουν πάρα πολλά επαγγέλματα που δεν απαιτούν μακροχρόνιες σπουδές και που για καιρό τα θεωρούσαμε υποδεέστερα.Εφόσον έχουν ενδιαφέρον για το παιδί μας, μπορούν να του εξασφαλίσουν επαγγελματική διέξοδο.

Φοβάμαι ότι οι νέοι δεν θα μπορέσουν να καταφέρουν πολλά στη ζωή τους, γιατί η οικονομική δυσχέρεια θα κρατήσει πολύ.

Οι συνθήκες μπορεί να μην είναι οι πιο ευνοϊκές αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι νέοι δεν μπορούν να έχουν στόχους και όνειρα. Μπορεί να μην αποκτήσουν ιδιόκτητο σπίτι και μοντέρνο αυτοκίνητο στην επόμενη δεκαετία, αλλά αυτό δεν αποκλείει να ζουν μια καλή ζωή.

Φοβάμαι ότι τα νεαρά ζευγάρια δεν θα μπορούν λόγω περιορισμένων οικονομικών να παντρευτούν.

Αν ο γάμος είναι μια θεαματική κοινωνική εκδήλωση και ένα σπίτι «βγαλμένο» από περιοδικό διακόσμησης, ναι, τότε ίσως να δυσκολευτούν, αν όμως είναι μια ανάγκη για κοινή ζωή τότε θα παντρευτούν και θα ευτυχήσουν, με λιγότερα υλικά αγαθά αλλά με γερή βάση για να τα καταφέρουν.

Φοβάμαι ότι η ψυχολογική κατάσταση εφήβων και νέων είναι πολύ κακή γιατί νοιώθουν εγκλωβισμένοι και αδύναμοι.

Ακόμα οι περισσότεροι είμαστε σε κατάσταση σοκ, πολύ περισσότερο όμως τα παιδιά που έκριναν κάποια πράγματα κυρίως με την αγοραστική τους δύναμη και τη δυνατότητα να ανταποκρίνονται στα καλέσματα της μόδας και της κατανάλωσης. Έχουν λοιπόν την ευκαιρία να ανακαλύψουν ότι η φιλία ζεσταίνει καλύτερα από ένα μοδάτο πουλόβερ. Ο κόσμος προσφέρει πολύ περισσότερες δυνατότητες από τις εύκολα προβαλλόμενες στο διαδίκτυο, αρκεί να ονειρευτούν και να δουλέψουν για τα όνειρά τους.

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΓΟΝΙΟΣ

Φάσεις Ζωής...

Η ζωή μας κύκλους κάνει

Η ζωή μας κύκλους κάνει

Πάνε αρκετά χρόνια από τότε που οι γονείς μου είχαν ακόμη «τις δυνατότητες» να μας περιποιούνται και να « μας έχουν το τραπέζι» όπως έλεγαν κάθε Κυριακή σε παιδιά και εγγόνια. Η μαμά έβαζε τα δυνατά της να φτιάξει τα καλύτερα φαγητά για να μας ευχαριστήσει όλους, μικρούς και μεγάλους και ο μπαμπάς ψυχαγωγούσε τα παιδιά με τις ιστορίες του και τα καλαμπούρια του. «Ιερές στιγμές» έλεγε και το σπίτι τους γέμιζε χαρά και φωνές, εκτός από τη στοίβα με τα πιάτα.

Τα χρόνια πέρασαν και η ιστορία επαναλαμβάνεται, πλην όμως με διαφορετικούς πρωταγωνιστές και ρόλους αυτή τη φορά. Τώρα η μαμά-οικοδέσποινα της Κυριακής είμαι εγώ κι ο σύζυγός μου αυτός που μιλά για ιεροτελεστία προσφέροντας στην οικογένεια το καλύτερό του κρασί.

Είμαι πολύ ευτυχισμένη που καταφέρνουμε να συναντιόμαστε όλοι μαζί τις Κυριακές, έχοντας πλέον ανάμεσά μας ως τιμώμενα πρόσωπα και το πρώτο νιόπαντρο ζευγάρι της οικογένειας,

Και είναι τόσο σπουδαίες αυτές οι Κυριακές, τόσο γλυκές, που λες και ζω γι'αυτές.

Μόνο που περνούν τόσο γρήγορα.....

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

ΧΩΡΙΣ ΜΗΤΕΡΑ...

Χωρίς μητέρα,
ουρανοί χωρίς άστρα, ανατολή χωρίς ήλιο, πηγή χωρίς νερό, δέντρο χωρίς ρίζα, κορμί χωρίς κουράγιο και παρηγοριά, κορμί γεμάτο θλίψη.

Μεγαλοδύναμε, αυτό και αν είναι δοκιμασία, αυτή η απώλεια.

Πώς θα ζήσω Θεέ μου χωρίς το χάδι της, χωρίς το λόγο τον παρήγορο, το βλέμμα το γεμάτο κατανόηση.

Κιόλας μου λείπουν το γλυκό ψωμί, το δροσερό νερό, το ζεστό κρεβάτι και αυτό το χαμόγελο. Το χαμόγελο που σου υπόσχεται ότι θα είναι πάντα δίπλα σου, όλα θα πάνε καλά και ξαφνικά φεύγει. Χάνονται όλα και μένουν μόνο κάποια κομμάτια της στην ψυχή σου που προσπαθούν να σου δώσουν κουράγιο να συνεχίσεις να ζεις.

Μανούλα θα ζήσω γιατί είμαι το κορίτσι σου.

Μανούλα θα ζήσω γιατί σε αγάπησα πολύ και θέλω να κρατήσω ζωντανή κάθε μας ανάμνηση.

Μανούλα θα ζήσω γιατί μαζί με μένα θα ζεις και 'συ και θα βαδίζουμε παρέα για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Σ' αγαπώ

«ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΕΣ ΔΡΟΣΟΣΤΑΛΙΔΕΣ

ΚΑΛΟΣΥΝΗ

Όσα πετυχαίνει κανείς με την καλοσύνη, δεν πετυχαίνει με κανέναν άλλο τρόπο. Το να κατανοούμε και να πηγαίνουμε στη θέση του άλλου είναι αγάπη. Η προσέγγιση της αγάπης είναι η πιο σοφή προσέγγιση της ζωής και των ανθρώπων. Τυχεροί όσοι γεύονται τη γεύση της, όσοι συνειδητοποιούν τη σημασία της και την κάνουν τρόπο ζωής, κομμάτι της ζωής τους.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΝΕΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Είμαστε μια οικογένεια πολύ δεμένη και αγαπημένη. Έχουμε δυό κόρες, η πρώτη σπουδάζει (στο δεύτερο έτος) και η δεύτερη πηγαίνει Γυμνάσιο. Εμείς οι γονείς μεγαλώσαμε σε μια μικρή κοινωνία με πολλές δυσκολίες και στερήσεις, γι' αυτό όταν αποκτήσαμε τα παιδιά μας προσπαθούσαμε να τους παρέχουμε σχεδόν τα πάντα, εκπληρώνοντας κάθε τους επιθυμία.

Όταν πήγε για σπουδές η κόρη μου και έπρεπε να νοικιάσουμε διαμέρισμα την αφήσαμε να το διαλέξει και να το εξοπλίσει όπως ήθελε, για να νοιώθει όμορφα. Δεν της χαλάσαμε χατήρι γιατί στεναχωριόμασταν που θα την αφήναμε μόνη και θέλαμε να είναι άνετα. Τώρα που έχει ξεσπάσει η οικονομική κρίση και έφερε στο σπίτι μας οικονομικά προβλήματα (όπως και σε κάθε ελληνικό σπίτι), η κόρη μας δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τη νέα κατάσταση. Το συζητήσαμε για τις δυσκολίες στα οικονομικά μας και ότι πρέπει να αρκεστούμε στα απαραίτητα. Έδειξε να καταλαβαίνει αλλά σε λίγες μέρες λες και δεν είπαμε τίποτα: θα πάω μια βόλτα στα μαγαζιά γιατί θέλω μερικά πράγματα, θέλω να πάω και κομμωτήριο, να κάνω μια αλλαγή γιατί βαρέθηκα τα ίδια. Της ξαναλέω ότι πρέπει να περιορίσουμε πολύ τα έξοδά μας. «Καταλαβαίνω μου απαντά αλλά δεν αντέχω αυτή την κατάσταση» και κλαίει! Ερχόμαστε σε πολύ δύσκολη θέση όταν αρνιόμαστε αυτά που ζητούν να αγοράσουν. Η μικρή μας κόρη επειδή ζει μαζί μας και βιώνει τη νέα κατάσταση σιγά-σιγά προσαρμόζεται σε αυτήν.

Συνεχίζουμε να προσπαθούμε να τις κάνουμε να καταλάβουν τις δυσκολίες που περνάμε χωρίς να χάνουμε την ελπίδα μας ότι θα έρθουν καλύτερες μέρες.

ΦΩΝΗ ΓΟΝΕΩΝ

Τα αγαθά κόποις κτώνται

«Τα αγαθά κόποις κτώνται», έλεγαν οι αρχαίο ημών πρόγονοι. Οι νεοέλληνες όμως δεν φαίνεται να το ασπαζόμαστε, ειδικά αν αυτό αφορά τα παιδιά μας.

Η κακή αρχή έγινε όταν ήταν «παχιές οι αγελάδες». Να τα επώνυμα ρούχα, να τα 3G κινητά, να τα αυτοκίνητα, να τα ταξίδια αναψυχής.

Πόσα όμως από αυτά τα παιδιά κόπιασαν για να αποκτήσουν κάτι; Γαλουχήθηκαν με την αντίληψη ότι δουλειά είναι ότι δεν λερώνει, ότι δεν μας ιδρώνει και « κάπου θα βολευτούμε.»

Πλάσαμε με τη φαντασία μας το μέλλον της επαγγελματικής τους αποκατάστασης, μέσα σ' ένα κοστούμι, μπροστά σ' έναν υπολογιστή. Υποτιμήσαμε τη χειρωνακτική εργασία, την τέχνη, το χωράφι.

Η γυάλα όμως που τα βάλαμε για να τα προστατέψουμε από τις «ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας», αρχίζει σιγά-σιγά να ραγίζει.

Τα προσόντα τους και τα πτυχία που συγκέντρωσαν, άλλα με πραγματική έφεση στη μόρφωση και άλλα με «σπρώξιμο», δεν βρίσκουν το αντίκρισμα που τους αξίζει στην σημερινή αγορά εργασίας. Και απογοητεύονται. Και απελπίζονται. Κι εμείς από δίπλα τα στηρίζουμε όπως μπορούμε πλέον.

Πολλοί νέοι βλέπουν ότι δεν έχουν μέλλον εδώ και ετοιμάζουν βαλίτσες για το εξωτερικό. «Η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της» Για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται η ρήση. Μα πουθενά δεν είναι εύκολες οι συνθήκες πιά. Εδώ όμως, όλοι χρειάζεται « να βάλουμε πλάτη» για να ορθοποδήσουμε. Κανείς δεν περισσεύει.. Ειδικά τα νιάτα, που με το δυναμισμό τους και τις φρέσκιες ιδέες τους πρέπει να πεισμώσουν. Να ξεχάσουν το βόλεμα και τη λούφα. Να δουλέψουν σκληρά για να ανατρέψουν αυτό που παρέλαβαν από τη δική μας γενιά. Ένα τρόπο ζωής εικονικής ευμάρειας, πλούτου και εύκολου χρήματος, που μας έφερε στο σημείο να τρέχουμε, να μαζέψουμε και να σώσουμε ότι μπορούμε για να συνεχίζουμε να ζούμε έστω με αξιοπρέπεια.

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

Σύσταση «γιατρού»: ψυχραιμία, αισιοδοξία, ατομική και συλλογική προσπάθεια.

Έχουμε όλοι κουραστεί να ανακυκλώνουμε τα σχετικά με την οικονομική κατάσταση, το χάος που υποβόσκει κάτω από την καθημερινή μας πραγματικότητα. Έχουμε φοβηθεί από τη συρρίκνωση όχι μόνο των μισθών μας αλλά και δικαιωμάτων μας στην υγεία, στην παιδεία, στην εργασία και τη σύνταξη, πράγματα που θεωρούσαμε δεδομένα. Τα συναισθήματά μας, οι σκέψεις, οι ανησυχίες είναι σε γενικές γραμμές κοινά (για τους απλούς εργαζόμενους θνητούς). Το θέμα είναι πως διαχειριζόμαστε τα όσα συμβαίνουν γύρω μας και μέσα μας, γνωρίζοντας ότι θα έχουν μεγάλη διάρκεια και θα επηρεάζουν εμάς και τα παιδιά μας για πολλά χρόνια ακόμα.

Το σίγουρο είναι ότι δεν υπάρχουν συνταγές, φόρμουλες, που αν τις τηρήσεις ευλαβικά θα ισορροπήσεις. Το τούνελ είναι μεγάλο και το φως τρεμοσβήνει. Έχω την αίσθηση ότι είναι το τέλος μιας εποχής για τους περισσότερους από εμάς. Ίσως να φαίνομαι κάπως δραματική αλλά από τη στιγμή που η ανασφάλεια απλώνεται και ο φόβος ακόμα και για την εργασία που θα εξασφαλίσει την επιβίωση σου, γίνεται υπαρκτός τα σχόλια περιττεύουν. Έχοντας αυτές τις σκέψεις στο νου, αναρωτιέμαι για τους νέους που σπουδάζουν ή που ψάχνουν για δουλειά ή ονειρεύονται να κάνουν κάτι που αγαπούν. Πως θα τα καταφέρουν με τα σπασμένα τους φτερά; Πόσες εκπτώσεις θα πρέπει να κάνουν στη ζωή τους;

Πολλά μπορούμε να πούμε και να γράψουμε για το θέμα, όμως τελικά τι μπορούμε να κάνουμε; Σίγουρα ψυχραιμία είναι ο μόνος καλός σύμβουλος για όλα τα έντονα περιστατικά, θέλει εξάσκηση, αλλά αποδίδει. Αισιοδοξία φυσική, επίκτητη ή καλλιεργούμενη, που θα αυξηθεί με πίστη στον εαυτό μας, στις αξίες μας και στους ανθρώπους γύρω μας. Μικρές καθημερινές ασκήσεις θα βοηθήσουν. Και φυσικά προσπάθεια να επανεκτιμήσουμε κάποια πράγματα για τον εαυτό μας και την οικογένειά μας. Ας μοιραστούμε και με άλλους όχι μόνο τα δυσάρεστα αλλά και τα ελπιδοφόρα. Συνεργασία, κοινοί συλλογικοί στόχοι, ας ενώσουμε τις δυνάμεις και τη διαφορετικότητά μας και ας φτιάξουμε μικρές νησίδες στήριξης, για τον εαυτό μας και τους άλλους.

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΓΟΝΙΟΣ

Οι διαφορές λύνονται... κι αλλιώς

Πριν μερικές μέρες στη γειτονιά μου, βρέθηκα τυχαία μπροστά σ' ένα τσακωμό μεταξύ δύο νεαρών εφήβων.

Δεν έμαθα ακριβώς το λόγο της διένεξής τους, γιατί όταν έφτανα προς το μέρος τους είχε γίνει ήδη η έκρηξη.

Ο πιο θερμόαιμος είχε κυριολεκτικά ανάψει κι έκανε να τρέξει πίσω από τον ηπιότερο για τη συνέχεια «της μάχης», ο οποίος εν τω μεταξύ έφευγε ξεστομίζοντας απερίγραπτες λέξεις.

Κατάφερα να τον συγκρατήσω όπως-όπως κι ενώ έβγαιναν σπίθες από τα θυμωμένα του μάτια, μου έλεγε « αφήστε με να τον δείρω, ξέρω εγώ πως θα λύσω τις διαφορές μου».

Τότε αποφάσισα να δράσω πιο αποφασιστικά και συγκρατώντας τον, άρχισα να του εξηγώ όσο πιο απλά μπορούσα ότι, οι διαφορές δεν λύνονται με τη βία, σωματική ή ψυχική, αλλά με συζήτηση και διαπραγμάτευση. Του τόνισα ότι, η βία σε καμιά περίπτωση δεν χαρακτηρίζει πολιτισμένο άνθρωπο και μάλιστα νέο. Ο νεαρός έδειχνε σαν να μην έχει ξανακούσει ποτέ κάτι τέτοιο. Άκουγε όμως ... με απορία και ενδιαφέρον συνάμα.

Την επομένη με μεγάλη μου ευχαρίστηση συνάντησα τους δυο νεαρούς παρεούλα στο πεζούλι να συζητούν και τίποτα δεν θύμιζε την θυελλώδη προηγούμενη ημέρα Μου 'ρθε στο νου το ουράνιο τόξο μετά την καταιγίδα, μόνο που στην προκειμένη περίπτωση το προσκάλεσαν τα παιδιά.!!

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

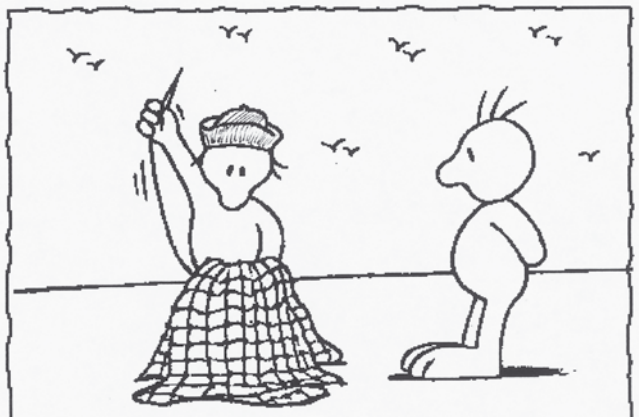

Ο ένας μπαλώνει το δίχτυ, ο άλλος απλώς στέκεται και κάνει ευχές. Πας στοίχημα ποιος θα πιάσει ψάρια; *Κινέζικο ρητό*

ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΓΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ - ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ;

Επιτακτική γίνεται η ανάγκη να εκφραστεί κανείς γραπτά, φέτος περισσότερο από άλλες χρονιές! Επικρατούν ανατροπές κάθε είδους, κοινωνικές αλλαγές, αβεβαιότητα, απαισιοδοξία, απογοήτευση - που για κάποιους φτάνουν ως την απελπισία και την κατάθλιψη. Συναισθήματα που εντείνονται λόγω των οικονομικών δυσκολιών, αλλά που από την άλλη υπερτερεί η λογική, η οποία επιβάλλει την αποδοχή της κατάστασης και τη συνέχιση της πορείας μας προς το καλύτερο.

Οι δυσκολίες μας ενώνουν - όπως με συμβούλεψε μια φίλη πρόσφατα - και μας βοηθούν να κρατήσουμε τους ισχυρούς δεσμούς με τις κάθε είδους ομάδες με τις οποίες σχετιζόμαστε. Η καθεμιά / καθένας παίρνει δύναμη και κουράγιο από το διπλανό του. Το σκέφτομαι επανειλημμένα και συνειδητοποίησα τελικά, ότι το κλείσιμο στον εαυτό μου δεν οδηγεί πουθενά. Δύναμη παίρνω από την οικογένειά μου, τους ανθρώπους που με γνωρίζουν, στηρίζονται σε μένα και εγώ στηρίζομαι σε κείνους για οποιοδήποτε θέμα προκύψει στη ζωή μας.

Οι καλοί φίλοι επίσης, όταν τους το ζητήσουμε, είναι πάντα κοντά για να μας δώσουν χέρι βοήθειας. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να μας ακούσουν με αγάπη, καλή θέληση, κατανόηση, να μας στηρίξουν σε στιγμές αδυναμίας, να μας δώσουν το χέρι και να το κρατήσουν δυνατά, τραβώντας μας έξω από το τέλμα κι όχι να μας σπρώξουν πιο βαθιά. Μας προσφέρουν τον ώμο τους να ακουμπήσουμε και να κλάψουμε, αν το έχουμε ανάγκη.

Είναι σημαντικό να μοιραζόμαστε τη χαρά και τη λύπη μας. Νομίζω έτσι διατηρούμε τη ψυχική μας υγεία. Γιατί δημιουργούμε απόθεμα για τις στιγμές αδυναμίας, τότε που κρίνεται η αντοχή και χρειάζεται να αναδειχτεί η δύναμη της ψυχής μας. Μας έχουν ανάγκη οι δικοί μας άνθρωποι, να είμαστε χαρούμενοι, να βρίσκουμε τρόπους να το πετυχαίνουμε, η ζωή μας να έχει ενδιαφέρον και νόημα με τις όποιες δυσκολίες της. Προβληματισμένοι μεν αλλά ενωμένοι,μονιασμένοι προχωράμε και λύνουμε τα προβλήματά μας.

Η αποφασιστικότητα, η θέληση, το πείσμα, μας είναι δυνάμεις απαραίτητες. Ίσως χρειαστεί να επαναπροσδιορίσουμε κι επανατροφοδοτήσουμε σχέσεις κι αποφάσεις πρότερες. Σίγουρα η ευελιξία κι η αισιοδοξία είναι δείκτες ανόρθωσης κι ανόδου, στην ανθρώπινη πορεία.

Ο δρόμος είναι μακρύς κι ανηφορικός, το φορτίο μας βαρύ κι ως γονείς οφείλουμε με σοβαρότητα και σύμπνοια να συμβουλέψουμε και να καθοδηγήσουμε τα παιδιά μας, ώστε να επιλέξουν στη ζωή τους υπεύθυνα, όχι το πρόσκαιρο, ευκαιριακό και πρόχειρο, αλλά αυτό που θα τους αποφέρει όφελος και κέρδος στη ψυχή τους, εκτός της φροντίδας για τα προς το ζειν!!!!

ΠΑ-ΤΗΝΙΑ

Ας γίνουμε παράδειγμα.

Δυστυχώς, τα τελευταία χρόνια διαπιστώνεται αύξηση της επιθετικής και βίαιης συμπεριφοράς των νέων και μέσα στα σχολεία και εκτός. Ειδικά στις μεγάλες πόλεις τα επεισόδια μεταξύ συμμοριών είναι πολύ συχνά, ακόμα, στις δικές μας μικρές κοινωνίες. Ίσως προλάβουμε κάποιες άσχημες καταστάσεις αν κι εμείς με ήπιο τόνο προσπαθήσουμε να τα στηρίζουμε έμπρακτα και απλά Μέσα από τις ίδιες μας τις οικογένειες ας περάσουμε το μήνυμα ότι η ευγενική συμπεριφορά, ο σεβασμός, οι «καλοί τρόποι» δεν είναι ένδειξη αδύναμου και δειλού χαρακτήρα αλλά πολιτισμένου και καλλιεργημένου ανθρώπου. Ζώντας τα παιδιά σε ένα ανάλογο οικογενειακό περιβάλλον τον ίδιο τρόπο θα εκπέμπουν και σ' αυτούς που συναναστρέφονται.

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

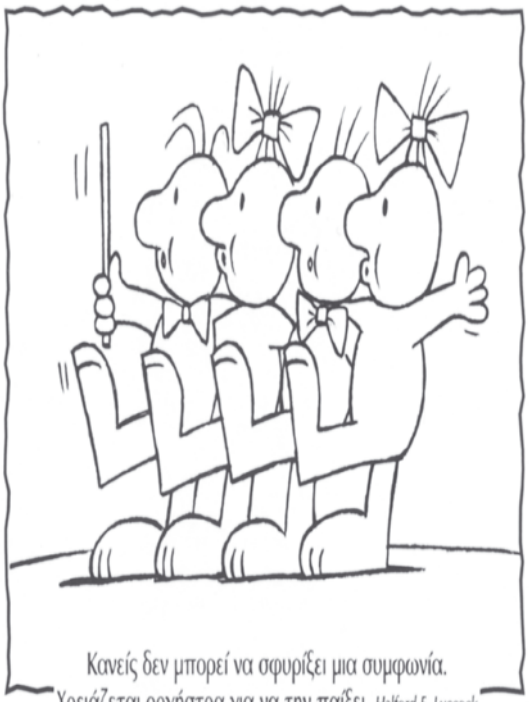

Κανείς δεν μπορεί να σφυρίξει μια συμφωνία. Χρειάζεται ορχήστρα για να την παίξει. *Halford E. Luccock*

από καρδιάς μηνύματα

ΚΑΙ ΕΣΥ ΜΠΟΡΕΙΣ...

Χθες βράδυ είχε πολύ άσχημο καιρό με βροχή και πολύ αέρα.

Σήμερα το πρωί είναι μια όμορφη μέρα με ήλιο και καθαρή ατμόσφαιρα.

Το φαινόμενο αυτό μου δίνει ένα πολύ αισιόδοξο μήνυμα για τις μέρες που ζούμε στην Ελλάδα. Δεν μπορώ άλλο τη γκρίνια, τη μιζέρια, την απαισιοδοξία. Μόνη μου δεν μπορώ να κάνω πολλά για ν' αλλάξω αυτό που βιώνω. Θέλω όμως να στείλω ένα μήνυμα χαράς, αισιοδοξίας, να σφίξω το χέρι αυτών που περνούν δύσκολα και να τους πω να μη χάνουν την ελπίδα τους.

Αυτή δεν μπορεί και δεν έχει δικαίωμα να μας τη στερήσει κανείς!

Ας μην αφήνουμε να μας κυριεύει ο φόβος και η απαισιοδοξία.

Είμαστε χαρούμενος λαός, με την όμορφη φύση, τον ήλιο, τις ακρογιαλιές, τους καλόψυχους ανθρώπους.

Με ελπίδα, θέληση και πείσμα θα τα καταφέρουμε και δεν θα χάσουμε το χαμόγελο και την όμορφη ψυχή μας!

ΠΑ-ΤΗΝΙΑ

ΤΗΝ ΕΥΧΗ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

Την πρώτη φορά που είπα στην εντεκάχρονη κόρη μου «Την ευχή μου παιδί μου», εκείνη γέλασε και μου είπε: έλα βρε μαμά. Την επόμενη φορά δεν αντέδρασε. Τώρα πλέον μαζί με το φιλί για το σχολείο, το φροντιστήριο, την καληνύχτα περιμένει και την ευχή. Την ευχή της μάνας. Είναι μια πολύ ωραία συνήθεια. Όλοι έχουμε μια ευχή για τα παιδιά μας.

ΚΑΛΛΙΣΤΗ

Αβέβαιο μέλλον

Στη σημερινή εποχή είναι πολύ δύσκολο, το να συμβουλεύσουμε τα παιδιά μας για τον επαγγελματικό προσανατολισμό τους. Η ζωή έχει γίνει πολύπλοκη, ώστε ότι σπουδές και επάγγελμα κι αν ακολουθήσουν δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι μέλλον θα έχουν.

Ευχόμαστε να έχουν τα παιδιά μας υγεία και να κρατηθούν από τα όνειρά τους, εμείς πάντα θα τα στηρίζουμε και θα είμαστε περήφανοι γι' αυτά.

ΦΩΝΗ ΓΟΝΕΩΝ

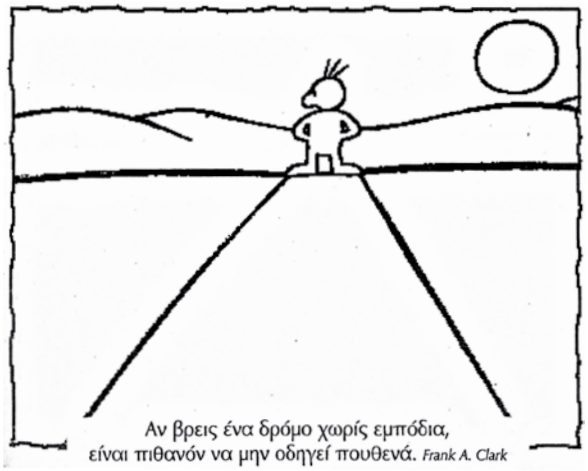

Αν βρεις ένα δρόμο χωρίς εμπόδια, είναι πιθανόν να μην οδηγεί πουθενά. *Frank A. Clark*

ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Συννεφιασμένη μέρα. Μοιάζει η κούραση να καλμάρει, να μοιράζεται τη θλίψη της μέρας με τη δική της θλίψη. Όση φροντίδα δίνεται τόση δύναμη εισπράττεται. Μοιάζει σαν απόφαση που λιώνει μεσ' το φως μιας δύναμης, μιας σιγουριάς, μιας «μοναξιάς» που «αντέχεται» περήφανα, γιατί στην ουσία είναι μια χαρά που λάμπει στα μάτια αυτών που αγαπάμε. Δρόμοι υπάρχουν πολλοί για να πετάξει η ψυχή. Φως υπάρχει στην κάθε μέρα, κι είναι τυχερά τα μάτια που τη βλέπουν.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΙΣ

Για να μπορείς να δώσεις πρέπει να σου έχουν πάρει πολλά, για να μπορείς να νιώθεις πρέπει να 'χεις πονέσει, για να μπορείς ν' αγαπήσεις πρέπει να έχεις αγαπηθεί.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ

Κάτω απ' τους ίδιους ουρανούς, στα ίδια μέρη χαλαρώνουμε, προσπαθώντας μια ανάσα να πάρουμε, μια ανάσα απ' το όνειρο, που εμάς δεν μας κάνει τη χάρη, κι άλλους τους ανταμείβει, όπως φαίνεται απεριόριστα. Μα ποιο όνειρο αξίζει χωρίς να σου λείπει, ποια χαρά χωρίς κόπο, χωρίς δρόμο, ποιο γέλιο χωρίς πόνο, ποιο φως χωρίς να γευτείς το σκοτάδι. Κι εμάς μας άφησε το τραίνο και δεν μας πήρε. Μας άφησε όμως ο ένας τον άλλο, ν' ατενίζουμε το δικό μας ουρανό, να γεμίζουμε την ψυχή μας απ' αυτόν, την ανάσα μας ν' ακουμπάμε ο ένας του άλλου, σαν όνειρο.

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ

Όλοι μας σχεδόν γνωρίζουμε περιπτώσεις αντρών και γυναικών που μεγαλώνουν ξένα παιδιά. Θετούς γονείς που τους χαρίζουν ακούραστα αγάπη και τα λατρεύουν ως δικά τους, ακόμα και ζευγάρια που ενώ έχουν δικά τους παιδιά, αποφασίζουν να χαρίσουν την αγάπη τους σε παιδιά που δεν είναι δικά τους βιολογικά και που τα υιοθετούν.

Σε όλους αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους σφίγγουμε θερμά το χέρι, αφού κερδίζουν επαξία τον τίτλο του γονιού, αναθρέφουν παιδιά που μεταφέρουν στις αποσκευές τους ευτυχισμένα παιδικά χρόνια και φυσιολογική συναισθηματική εξέλιξη στο ταξίδι της ζωής, ως χαρούμενοι, ώριμοι και ισορροπημένοι ενήλικες

ΙΔΙΑ ΟΝΕΙΡΑ - ΣΚΕΨΕΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ.

Αναμβισβήτητο το γεγονός ότι, η χώρα μας και όλοι εμείς ζούμε μια περίοδο οικονομικής κρίσης που είτε λίγο είτε πολύ μας έχει επηρεάσει όλους. Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία είκοσι τουλάχιστον χρόνια είχαμε μια καλή εργασιακή ζωή, οι απολαβές μας, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια αρκετά καλύτερες και όλο αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να επαναπαυτούμε και να ζούμε μέσα σε μια «φούσκα» οικονομικής ευμάρειας. Γνωρίζαμε βέβαια ότι, αυτά που εισπράτταμε ήταν δανεικά. Προσωπικά νοιώθω κάποιες ενοχές για όλο αυτό που ζούμε σήμερα και κληρονομούμε στα παιδιά μας, για ένα και μόνο λόγο. Γιατί ως μέλη εργασιακών συλλόγων δεν ζητήσαμε ποτέ σθεναρά να σταματήσουν οι λαμωγιές και η ατιμωρησία ορισμένων σ'αυτό το κράτος. Ζητούσαμε μόνο βελτίωση συνθηκών εργασίας και αυξήσεις μισθών.

Όμως οι οικονομικές αναλύσεις, τα αίτια της σημερινής κατάστασης και οι προτάσεις για έξοδο από την κρίση, είναι ζητήματα που αφορούν άλλους και όχι εμένα. Εγώ απλώς καταγράφω τις σκέψεις που με απασχολούν όλο αυτό τον καιρό και ειλικρινά θεωρώ ότι, αφού φτάσαμε σ' αυτό το σημείο και ίσως στο μέλλον χειροτερέψουν οικονομικά τα πράγματα για όλους μας, είναι καιρός να επενδύσουμε περισσότερο στις ανθρώπινες σχέσεις και όχι σε εταιρείες και χρηματιστήρια. Να μαζευτούμε ξανά στα σπίτια μας, να γνωριστούμε με τους γείτονές μας, να συνεισφέρουμε όπου και όπως μπορούμε και είμαι σίγουρη ότι, η πληρότητα που θα νοιώσουμε θα είναι πιο ουσιαστική απ' αυτή που προσφέρει η άνεση ενός πολυτελούς αυτοκινήτου, ή η διασκέδαση στα ξενυχτάδικα.

Θέλω και προσπαθώ να είμαι αισιόδοξη για το μέλλον, παρ' ότι νομίζω ότι θα κάνουμε πολλά χρόνια για να δούμε ν' αυξάνονται ξανά οι μισθοί και οι συντάξεις μας. Ωφελεί όμως σε κάτι η απελπισία και η κατήφεια.?

ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΖΩΗΣ

Θυμάμαι πριν τρία χρόνια ένα μεσημέρι φτάνει στα χέρια μου ένα σημείωμα από το σύλλογο γονέων του σχολείου σχετικά με κάποια Σεμινάρια Γονέων. Δεν το σκέφτηκα πολύ και αποφάσισα να τα παρακολουθήσω. Εκείνη την εποχή ένοιωθα ότι θα βρω τη μαγική λύση στο πρόβλημα «Διάβασμα», (νόμιζα ότι αυτό ήταν το μοναδικό πρόβλημα που είχα με τα παιδιά μου). Η ομάδα σχηματίστηκε και κάθε φορά που πηγαίνω μου αρέσει και πιο πολύ. Προβληματισμοί και σκέψεις υπάρχουν πολλές και ανυπομονώ για την επόμενη συνάντηση. Αρχίζω να βλέπω το πρόβλημά μου πιο καθαρά και χαλαρώνω σχετικά με τις υποχρεώσεις των παιδιών στο διάβασμα. Αφήνω την ευθύνη επάνω τους, δεν το παίρνω προσωπικά. Μαθαίνω ότι υπάρχει και κόσμος έξω από το σπίτι που τα παιδιά μου πρέπει να αντιμετωπίσουν. Πρέπει να έχουν αξίες και ηθική γιατί ο κόσμος είναι σκληρός κι εγώ πρέπει να τα βοηθήσω να είναι δυνατά και αληθινά. Κατάφερα να είμαι πιο χαλαρή και να δίνω πρωτοβουλίες στα παιδιά, για να μαθαίνουν από τα λάθη τους. Τώρα νοιώθω ότι έχω ωφεληθεί κι εγώ και η οικογένειά μου. Διαβάζοντας τα τεύχη της «Φιλοστοργίας» συναντώ κοινούς προβληματισμούς, νοιώθω ότι δεν είμαι η μοναδική μητέρα που αντιμετωπίζω αυτές τις δυσκολίες. Γι' αυτό και θέλησα να συμμετέχω στην ομάδα του περιοδικού της Σαντορίνης. Ελπίζοντας να τα καταφέρουμε να ωφεληθούμε και να ωφελήσουμε κι εμείς με τη σειρά μας.

ΦΩΝΗ ΓΟΝΕΩΝ

Αν μπορείς...

Αν μπορείς για τα παιδιά σου
να 'χεις πάντα ένα τραγούδι
και στα βάθη της καρδιάς σου
ένα ολάνθιστο λουλούδι....
Αν μπορείς μ' ένα σου χάδι
να γιατρέψεις κάθε πόνο
και στα χείλη σου να έχεις
μια γλυκιά κουβέντα μόνο.....
Αν μπορείς να τους διδάξεις
της αγάπης την ουσία
και στα ψεύτικα τα λόγια
να μη δίνουν σημασία....
Αν μπορείς γι'αυτά να είσαι
η πηγή της έμπνευσης τους
κι αν η αγάπη που τους δίνεις
πλημμυρίζει το κορμί τους....
Τότε θα ' ναι ευτυχισμένα
και θα έχουν στην ψυχή τους
ό,τι πήραν από εσένα
για εφόδιο στη ζωή τους.

ΙΔΙΑ ΟΝΕΙΡΑ - ΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ

Κάποιες φορές μου έρχεται στο μυαλό ο λόγος που με έκανε να παρακολουθήσω τα σεμινάρια γονέων στον Θησέα. Είναι πολύ αστείος! Νόμιζα ότι θα μου έδινε «οδηγίες χρήσεως» για το πώς να αναθρέψω το παιδί μου με έναν δεκάλογο, κάποιους κανόνες αν θέλετε!.. Από την πρώτη στιγμή κατάλαβα ότι δεν θα έπαιρνα τόσο εύκολα τις απαντήσεις που ήθελα. Συνειδητοποίησα πως πρώτα θα έπρεπε να δουλέψω με τον εαυτό μου, έπειτα με το σύζυγό μου και τελευταία με το παιδί μας. Κι είχα πολύ δουλειά να κάνω... Από τότε άρχισα να δουλεύω συνέχεια με το είναι μου, τα εγώ μου, κι έτσι μαθαίνοντας εμένα, μαθαίνω και τους άλλους. Π.χ. το λόγο που αντιδρούν κάπως, τι χρειάζονται, ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να τους φερθώ. Πάντως η αυτοπαρατήρηση είναι αυτή που με βοήθησε πιο πολύ. Κάθε ώρα-κάθε στιγμή, αυτή είναι που κρατά τα ηνία της συμπεριφοράς και βοηθά να μην ξεφεύγουμε από τον προορισμό μας. Ας καταλάβουμε λοιπόν πού υστερούμε ούτως ώστε καθημερινά να ανεβαίνουμε ένα μικρό σκαλοπάτι προς την κατάκτηση του στόχου μας. Δεν είναι εξαιρετικό το συναίσθημα όταν νιώθουμε καλά με τον εαυτό μας και κατ' επέκταση με τα παιδιά μας, την οικογένειά μας και το περιβάλλον μας;

ΛΙΒΕΛΛΟΥΛΕΣ

΄ΗΧΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΗΧΟΙ ΤΗΣ ΤΣΑΜΠΟΥΝΑΣ

Πόσο διαφορετικά μπορούμε να δούμε τα πράγματα όταν τα κοιτάξουμε με άλλη ματιά! Τα μουσικά μου ακούσματα από τον καιρό που ήμουν παιδί δεν περιελάμβαναν τον ήχο της τσαμπούνας.

Όταν όμως ο μεγάλος μου γιος αποφάσισε να μάθει μόνος του αυτό το λαϊκό πνευστό και δίπλα του να τον συνοδεύει με το ντουμπάκι ο μικρός του αδελφός, άρχισα κι εγώ να το ακούω διαφορετικά. Κίνητρό τους στάθηκε ο παππούς τους που ήξερε να παίζει (αν και δεν τον γνώρισαν αφού έφυγε από τη ζωή πολύ νωρίς).

Βλέποντας κι ακούγοντας την προσπάθειά τους άρχισα να νιώθω διαφορετικά. Μετά από πολύ κόπο, χωρίς κάποιος να τους καθοδηγήσει, έμαθαν. Και μπορώ να πω αρκετά καλά, ώστε να τους καλέσουν να παίξουν στο πανκυκλαδικό φεστιβάλ της Σαντορίνης μαζί με παλαίμαχους μουσικούς. Μου έκανε εντύπωση πως τα νέα παιδιά πήγαιναν κοντά στους μεγάλους να ζητήσουν τη συμβουλή τους και τις γνώσεις τους, και πως οι παλαιότεροι, κοιτούσαν με θαυμασμό τα νέα αυτά παιδιά που ακολουθούν την παράδοση και δεν την αφήνουν να σβήσει.

Όλα αυτά με συγκίνησαν πραγματικά και με έκαναν και μένα να αγαπήσω αυτόν τον ήχο της τσαμπούνας, που την έμαθα και την αγάπησα μέσα από τα παιδιά μου.

ΣΚΕΦΤΟΜΕΝΕΣ ΔΡΟΣΟΣΤΑΛΙΔΕΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΓΙΑ ΓΟΝΕΙΣ

Το Κέντρο Πρόληψης «ΘΗΣΕΑΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ» σας ενημερώνει ότι με το ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς θα λειτουργήσουν νέες ομάδες γονιών με στόχο την εκπαίδευση τους σε δεξιότητες μεγαλώματος των παιδιών στο σήμερα και τη βελτίωση της επικοινωνίας στην οικογένεια.

Όσοι γονείς ενδιαφέρονται για περισσότερες πληροφορίες ή για δηλώσεις συμμετοχής μπορούν να απευθύνονται στα τηλ.: 22810.85149 για τη Σύρο, Τήνο και Μύκονο και στο 22840.24745 για την Πάρο, Νάξο, Αντίπαρο, Ίο και Σαντορίνη.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αναστασία Προκοπίου, Επιστημονικά Υπεύθυνη του "Θησέα Κυκλάδων"

Μπορείτε να επικοινωνείτε με τη συντακτική ομάδα του περιοδικού στο e-mail: annapits@otenet.gr και με το Κέντρο Πρόληψης **ΘΗΣΕΑΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ**
στη **Σύρο**: τηλ: 22810.85149 & e-mail: thiseask@otenet.gr και
στην **Πάρο**: τηλ.: 22840.24745 & e-mail: thiseasp@otenet.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΤΥΠΟΣ • ΤΗΝΟΣ • Τηλ.: 22830.25727
E-mail: typostou@otenet.gr • www.typos-press.gr

Οι Ομάδες Γονέων που υπογράφουν τα κείμενα αποτελούνται από τους παρακάτω:

ΤΗΝΟΣ - ΠΑ-ΤΗΝΙΑ

Βιδάλη Μαργαρίτα, Γεροντή Μαρία, Δελασούδα Ελένη, Δεσύπρη Γεωργία, Καρδαμίτση Μαρία, Κρητικού Τόνια, Κουσουνάδη Αλέκα, Παλαμάρη Ιωσηφίνα - Μαρία, Πέτκοβιτς Αθηνά, Πλυτά Κρυσταλία, Πρελορένζου Μαριζάν, Σιώτου-Βιδάλη Μαρία, Σιώτου-Αρμακόλα Μαριέτα

ΙΟΣ - ΙΔΙΑ ΟΝΕΙΡΑ – ΣΚΕΨΕΙΣ

Κατερίνα Ξενιού, Δήμητρα Ξανθάκη, Κωστούλα Βαλμά, Ακριβή Κωστοπούλου, Όλγα Δράκου, Δέσποινα Κωφ, Αρετή Λαζοπούλου, Χρύσα Σταυράκη, Βάγια Δράκου, Μαρία Δράκου

ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ - ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΕΣ ΔΡΟΣΟΣΤΑΛΙΔΕΣ

Βαρβέρη Ελένη, Τριανταφύλλου Μαρίνα, Μαούνη Μαρία, Τριανταφύλλου-Ένγκελ Κατερίνα, Καπούτσου Ελένη, Σιφναίου Μαρία, Πατέλη Ελένη, Μαριάνου Χριστίνα

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ - ΚΑΛΛΙΣΤΗ

Μαργαρίτα Δεναξά, Δέσποινα Κλένδρου, Χρύσα Βαμβακούση, Νικολλέτα Φύτρου, Αυγή Κωμματά Φωτεινή Χατζηκούτσου , Ειρήνη Φύτρου, Ελίνα Ντατσούλη, Ιωάννα Σιγάλα, Αναστασία Πρέκα

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ - ΦΩΝΗ ΓΟΝΕΩΝ

Θεώνη Λειβαδά, Χαραλαμπία Σιγάλα, Μαρία Βάλβη, Ευαγγελία Χάλαρη, Ιωάννα Βάλβη, Ειρήνη Βάλβη, Στέλλα Ψάλτη

ΣΥΡΟΣ – ΚΩΔΙΚΟΣ : ΓΟΝΙΟΣ

Μαρία Ανδριανοπούλου, Ιωάννα Καλαφάτη, Βιργινία Κοσκινά, Κατερίνα Λούβαρη, Άννα Πιτσικάλη

ΣΥΡΟΣ – ΛΙΒΕΛΟΥΛΕΣ

Χρυσάνθη Κυμηνά, Αγγελική Μανδηλαρά, Μαρία Κρόντη, Μαρία Τσαμήτα-Στριγγάρη

ΣΥΡΟΣ - ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

Κατρίν Αρβανίτη, Σοφία Βαρβαρήγου, Μαρία Βασάλου, Ελευθερία Δημάκη, Αγγέλα Μανωλά, Λίζα Μπατζάκη, Δήμητρα Παλαιολόγου, Κατερίνα Παπαμακαρίου, Γεωργία Ρούσσου

ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΖΩΗ

• Ξεχάστε ... την Κυριακάτικη και όχι μόνο ταβέρνα.
Μαζευτείτε σε φιλικά σπίτια, φέροντας ο καθένας το φαγητό του!
Ένδυμα ανεπίσημο, τάπερ υποχρεωτικό.

• Ξεχάστε ... τις μετακινήσεις με το αυτοκίνητο.
Η ζωή μας έχει γίνει ποδήλατο, καβαλήστε το!
Καλές βόλτες! Κομψαίνει και ομορφαίνει.

• Ξεχάστε ... το shopping therapy (ψώνια κάνουμε δεν είμαστε).
Ανακαλύψτε το work therapy, κατά κόσμο εργασιοθεραπεία!
Δεν βλάπτει τον προϋπολογισμό, ενεργοποιεί ταλέντα και παροτρύνει θετικό απολογισμό!

• Ξεχάστε ... τη συχνή ανανέωση της γκαρνταρόμπας.
Δοκιμάστε τη μεταποίηση, την ανακύκλωση, την ανταλλαγή
και να θυμάστε το vintage είναι της μόδας!
Το παλιό φουστάνι της γιαγιάς είναι στυλιστική άποψη!

• Ξεχάστε ... την αντίληψη ότι πρέπει να πληρώνουμε για όλα.
Αξιοποιείστε φίλους και γνωστούς! Ανταλλάξτε γνώσεις,
ικανότητες, προϊόντα! Κι αν δεν λειτουργήσει ο νεροχύτης δεν
πειράζει, υπάρχει και το tuboflo.

• Ξεχάστε ... την κοσμική ζωή και την έξοδο.
Κάντε «είσοδο» στο σπίτι με φίλους για τουρνουά
επιτραπέζιων, καραόκε και ιδιωτικές βίντεο-προβολές!
Δεν θα δείτε πολύ κόσμο, αλλά μόνο αυτούς που είναι
σημαντικοί για εσάς!

• Και θυμηθείτε να ξεχάσετε ... αυτά που ξέρατε!

ΚΩΔΙΚΟΣ: ΓΟΝΙΟΣ